Nr. 42. **Wtorek 21. Lutego 1871.** **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Na przedstawienie tutejszego instytutu Stauropigiańskiego nadał szef c. k. Namiestnictwa opróżnione cztery stypendya fundacyi śp. Glinieckiej, każde w rocznej kwocie 105 zł słuchaczom tutejszej wszechnicy wydziału prawniczego, mianowicie:

Tadeuszowi Hrabowi z 4. roku, Emilowi Kordasiewiczowi z 3. roku, Bazylemu Kilanowskiemu z 3. roku i Julianowi Celewiczowi z 3. roku. Stypendya te nadano rzeczonym słuchaczom począwszy od roku szkolnego 1870/71

Z tych są: Tadeusz Hrab, Bazyli Kilanowski i Julian Celewicz, sierotami bez najmniejszego majątku; Emil Kordasiewicz zaś synem parocha obarczonego 8. dziećmi niezaopatrzonemi Wszyscy pomienieni stypendyści złożyli popis państwowy z dobrym skutkiem.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. lutego 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 21. lutego.

Na zarzuty podniesione przez dziennikarstwo przeciw programowi nowego ministerstwa odpowiada ›Prager Abendblatt‹ następującym artykułem: ›W okólniku Jego Excel. ministra spraw wewnętrznych hr. Hohenwarta do szefów królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa streszczonem zostało najwyższe zadanie nowego rządu w tych słowach: Rząd daleki od stanowiska stronniczego starać się będzie uczynić zadość prawdziwie liberalnym dążnościom na każdem polu życia publicznego Ten ustęp rządowego programu stał się przedmiotem najostrzejszych wycieczek przeciw rządowi, jak gdyby to było rzeczą niesłychaną, że rząd nowy na wstępie swych czynności oświadcza, iż nie będzie się powodować tendencyami stronniczemi, i tylko do interesów państwa zastosuje czynności swoje. Dzienniki, które w tej sprawie na rząd uderzyły, zapomniały, że Austrya nie posiadająca jednolitej parlamentarnej większości, lecz tylko zmienną sumę mniejszości rozmaitych, nie może być rządzoną podług szablonu państw konstytucyjnych. Istnieje wprawdzie i w innych państwach, a mianowicie we Francyi i we Włoszech kilka przeciwnych sobie wielkich stronnictw, ale wszystkie mają przytem wspólny charakter. U nas pod tym względem istnieje największa rozmaitość. Jedno stronnictwo nazywa się niemieckiem, zapominając, że Tyrolczycy i deputowani z gmin wiejskich wyższej Austryi i Salcburga w politycznych zapatrywaniach i dążnościach niepodobni są wcale do swych rodaków z Czech, Morawy i niższej Austryi. Inne stronnictwo nazywa się znowu konstytucyjnem, jak gdyby konstytucya była monopolem jednego tylko stronnictwa, i mogła tem samem tylko dotąd istnieć, dopóki stronnictwo to ma większość za sobą. Czy Polacy i Słoweńcy nie uznają także konstytucyi? Nie można także mówić o stronnictwie słowiańskiem, skoro żądania Czechów, Słoweńców, Dalmatyńców, Polaków i Rusinów są tak różnorodne. Nie można tedy oceniać naszych stosunków podług sposobu i zasady wspólnej we wszystkich innych państwach konstytucyjnych. Nie mamy whigów i torysów, ale mamy zato centralistów, dualistów i federalistów, liberałów, konserwatystów i klerykałów; Niemców, Polaków, Słoweńców i Włochów. Z tego powodu wszelkie usiłowania z lat ostatnich dążące do utworzenia parlamentarnego rządu spełzły na niczem. Gdyby mimo to ponowiono i dzisiaj podobną próbę, pierwszym i nieuniknionym jej skutkiem byłoby rozbicie Rady państwa. Czyż może kto wątpić, że mianowanie ministrami członków dzisiejszej lewicy Rady państwa pociągnęłoby za sobą ponowne ustąpienie z izby deputowanych różnych narodowości? Dopóki w zachodniej połowie monarchii stronnictwa nie ugrupują się tak jak we Węgrzech, dotąd nie można myśleć o utworzeniu gabinetu z członków jednego stronnictwa. W Węgrzech bowiem istnieją tak samo jak i u nas różne narodowości, ale mimo to gromadzą się tam Węgrzy, Kroaci, Serbowie Rumuni i Niemcy pod pewnemi sztandarami politycznemi. Dlatego też może tam pewne stronnictwo objąć ster rządu i utrzymać się przy nim, gdyż wtedy ma za sobą silne poparcie swoich zwolenników. Gdzie nie panuje taka jedność różnorodnych żywiołów, tam rząd nie może działać w pewnym kierunku stronniczym, lecz starać się musi pogodzić interesa państwa z interesami pojedynczych stronnictw. Tak rozumieć należy program obecnego rządu zachodniej połowy monarchii. Jest on przedewszystkiem rządem austryackim, i dlatego też nie należąc osobiście do żadnego z dzisiejszych stronnictw liczy na poparcie wszystkich, którym dobro Austryi na sercu leży. Rząd jest także wiernokonstytucyjnym, i dlatego chce uszanować wszystkie liberalne instytucye i zapewnić najzupełniejsze równouprawnienie wszystkim uprawnionym dążnościom politycznym.‹

Wiedeń Szóste posiedzenie izby panów Rady państwa odbędzie się we czwartek 23. bm. Porządek dzienny jest następujący: Odczytanie protokołu z piątego posiedzenia i odczytanie nadesłanych petycyi; pierwsze czytanie wniesionej jako przedłożenie rządowe ustawy względem zezwolenia na połączenie dobra Sorgendorf i dóbr Writza z fideikomisem Ambrożego hr. Thurna; wybór uzupełniający do komisyi prawniczej.

Berlin. Północno-niemiecka administracya pocztowa utrzymuje na ziemi francuskiej 265 urzędów pocztowych: mianowicie 150 w Alzacyi i Lotaryngii, 41 w obwodzie administracyi w Rheims i 74 polowych relais pocztowych w rozmaitych departamentach. Do tego dodać należy jeszcze około 80 ruchomych polowych urzędów pocztowych, znajdujących się bezpośrednio przy operujących wojskach. Długość linii pocztowych na ziemi francuskiej, na których niemieckie urzędy pocztowe utrzymują komunikacyą, wynosi 377 mil na kolejach żelaznych i 419 mil na innych traktach, razem zatem 696 mil niemieckich.

Monachium. 18. b. m. zamkniętym został sejm bawarski w imieniu króla przez księcia Alberta Fryderyka. Przy końcu swej mowy powiedział książę: „W czasie trwania obecnej sesyi dokonały się wielkie dzieła historycznego znaczenia. Ościenny naród, z którym w pokoju żyć byśmy byli chcieli, wmieszał Niemcy w krwawą wojnę Zawdzięczamy sejmowi, że byliśmy w stanie walkę pomyślnie dla nas podjąć Za pomocą boską zdołały wojska niemieckie przez swoje bohaterstwo, bezprzykładną dzielność wojenną i rzadką wytrwałość w znojach uchronić granice Niemiec od najścia nieprzyjacielskiego. Armie niemieckie odnosiły zwycięztwo po zwycięztwie. a teraz uwieńczone sławą wojenną powrócą do domu zawarłszy zaszczytny pokój. Z dumą spoglądamy na czyny armii bawarskiej; żaden okręg niemiecki nie będzie się mógł szczycić, iż jego synowie z większą wytrwałością i skutecznością stawiali czoło nieprzyjacielowi i lepiej strzegli praw ludzkości. Skargi nad umarłymi, który na polu bitwy polegli, znalazły

---

Sprawozdanie

komitetu galicyjskiego Towarzystwa gosp. za rok 1870.

(Ciąg dalszy.)

Dyrekcyi dublańskiej polecono przeprowadzenie próby z uprawą kartofel metodą Gülicha na pólku szkolnem, 2 gatunkami $^1/_4$ morga; tudzież z pognojami potasowemi w 6 gatunkach, także po $^1/_4$ morga.

Odstąpiono Towarzystwu oświaty ludowej druki po byłej komisyi wydawnictwa dzieł ludowych, a to: Żywota św. Wojciecha egz. 4889. 860. Historyi M B. Częstochow. egz. 2637 obr. 2430. Broszurki „Oczem wiedzieć należy egz. 340 pod warunkiem zapłacenia ciążącego na tem wydawnictwie długu w ilości 189 złr 35 cent. — w 4 miesięcznych ratach. Na kwotę tę wpłynęło dotąd 100 złr. Rozprawy zaś i inne druki sprzedano na makulaturę za 214 złr. 30 cnt.

Na podstawie raportów z oddziałów nadesłanych, sporządzono wykaz tabelaryczny szkód zrządzonych w zbożu w r. 1869 przez „niezmiarkę“ i inne szkodniki — i przesłano Wydziałowi krajowemu, namiestnictwu i komisyi fizyograficznej. Zarządzono też dochodzenia co do szkód w r. 1870.

Do krajowej komisyi chowu koni wybrano na delegata p. Kazimierza Tuczyńskiego, a na zastępcę p. Zenona Słoneckiego.

Wysłanemu do Halli ukończonemu uczniowi dublańskiemu, Marjanowi Czajkowskiemu, przedłużono stypendyum ś. p. Stanisława hr. Borkowskiego na III. półrocze; z czego jednak korzystać nie mógł, z powodu wypadków wojennych i do kraju powrócić musiał nie ukończywszy kursu.

Nadesłane z oddziałów wyjaśnienia co do postępowania organów katastralnych, przy spisywaniu cen przeciętnych ziemiopłodów i kosztów nakładu z ostatnich lat 15, przesłano Wydziałowi kraj. do dalszego stosownego użytku

Ze względu iż statut szkoły dublańskiej postanawia dwuletnią praktykę dla ukończonych uczniów, w miejscowościach przez komitet wskazanych, wezwano oddziały do wskazania tych gospodarstw wzorowych. któreby takich uczniów na praktykę przyjąć były gotowe. Nadeszło 7 deklaracyi, i te udzielono dyrekcyi dublańskiej do dalszego stósownego użytku.

Udzielone komitetowi z namiestnictwa podanie miasta Lwowa do ministerstwa handlu, w sprawie stacyi zbiorowej dla bydła opasowego we Lwowie zaopiniowano w ten sposób, iż komitet za założeniem stacyi przemawiać nie może. Przyczem podniósł komitet w interesie producentów takiegoż bydła z okolic wschodnich, iż staraćby się należało u zarządów kolei żelaznych, o urządzenie wagonów stosownych do pokarmienia i napojenia bydła bez wyładowania, i o jak najszybszy transport.

Od 13 szkół leśnych, tutejszo-państwowych i zagranicznych zebrano statuta i programy — które posłużyć mają jako materyał do ułożenia wniosków dla Wydziału krajowego, w przedmiocie urządzenia projektowanej szkoły leśnej.

Od Rady miejskiej uzyskano relutum w kwocie 120 złr. na opłacenie myta od koni zakładowych dublańskich, podobnież jak w roku zeszłym.

Udzielony z ministerstwa roln. ryż indyjski wodny, który w warukach krajowi naszemu odpowiednich dziko rośnie, i stanowi ważną część pożywienia ludności Ameryki północnej, rozesłano w 6 miejscowości dla przeprowadzenia próbnej uprawy. Próby się jednak nie powiodły.

Przeprowadzono też próbę w 9 oddziałach z uprawą buraków pastewnych, tak zwanych „oliwkowych“ (produkcyi p. Büchnera z Erfurtu) których wartość pożywna ma być wyższą od buraków Pola. Sprawozdania otrzymane wyrażają się wszystkie bardzo korzystnie ze stanowiska gospodarskiego — a dla przekonania się o ich wartości pożywnej, przesłano nadesłane okazy do analizy w Dublanach.

Na zapytanie c. k. starostwa jaworowskiego, co do zaprowadzenia targów tygodniowych w Możyłowie, oświadczono się przeciw temu — z powodu, iż zbytnie mnożenie targów w pewnej okolicy szkodliwie oddziaływa na moralność i pracowitość ludu, a zatem i na produkcyę rolniczą.

W przedmiocie ewikcyi przy handlu bydłem, odchodzi właśnie relacya, w której komitet przychyla się do zmian poczynionych w ustawodawstwach nowszych w Niemczech i we Francyi — tj. izby tylko niektóre wady i na czas krótszy, aniżeli podług prawa rzymskiego, rygorem ewikcyi obłożone były; poduosi wszakże szczegółowo, ze względu na stosunki krajowe, aby co do bydła zarażonego ewikcya do dni 30 przynajmniej kupującemu przysłużała.

Wypracowaną w ministerstwie roln. ustawę o rybołostwie, udzielił komitet czł. p. Hilaremu Treterowi do rozpatrzenia — z prośbą, aby swą opinię ministerstwu

w naszem sercu żywy odgłos. Pośród grzmotu dział przyszło po skutku zjednoczenie Niemiec. Wznowionem zostało państwo niemieckie a siły narodu połączyły się, aby tem skuteczniej bronić państwa na zewnątrz i rozwijać dobrobyt na wewnątrz. Bawarya szczerze przyłączy się do wspólnej ojczyzny i nad osiągnieniem wielkiego jej zadania pilnie pracować będzie. Czem bardziej odda się król i lud bawarski państwu, tem bardziej na to uwagę zwróci, aby ten piękny kraj, do którego bezpośrednio należy, jako część całości w całej pełni dokonał obowiązku silnego społeczeństwa. Co wzmacnia część, wychodzi na dobre i całości. Zamykając niniejszą sesyę, zapewniamy naszych miłych i wiernych o łasce królewskiej."

Bordeaux. Dia 17go b. m. odbyło się posiedzenie zgromadzenia narodowego w Bordeaux. Cestellane i de Maux wybrani zostali na sekretarzy. Deputowany Keller przedłożył następujące oświadczenie podpisane przez wszystkich deputowanych departamentów Haute-Rhin, Meurthe i Moselle:

„Zgromadzenie narodowe, Francya i Europa będące świadkami żądań pruskich nie mogą ani wykonać ani kazać wykonać aktu, którego skutkiem byłoby odłączenie Alzacyi i Lotaryngii od Francyi. Jesteśmy i na zawsze pozostać chcemy Francuzami, w szczęściu i nieszczęściu. Krwią naszą i uległością zatwierdziliśmy sojusz nierozerwalny, który nas z Francyą łączy, gdyż wśród wszelkich prób okazaliśmy dla wspólnej naszej ojczyzny niewzruszoną wierność, Francya nie może opuścić tych, którzy nie chcą odłączyć się od niej. Wybrane w powszechnem głosowaniu zgromadzenie narodowe nie może przyjąć żądań dążących do zniszczenia narodowości całej ludności. Czego zgromadzenie narodowe zrobić nie może, tego zrobić nie może i Europa. Nie może ze swej strony wziąć udziału w tych zamachach, nie może uważać narodu za bezmyślną trzodę. Pokój połączony ze stratą terytoryum nie może być trwałym. Byłoby to tylko chwilowe zawieszenie broni, po którem wnet nastąpiłaby nowa wojna. Mieszkańcy Alzacyi i Lotaryngii gotowi są rozpocząć na nowo wojnę. Z góry zatem uważamy każdy układ, wotum lub plebiscyt, którego celem byłoby odłączenie Alzacyi i Lotaryngii od Niemiec, za nieważny i nie były. Proklamujemy nasze prawo do łączności Alzacyi i Lotaryngii z ziemią francuską, dotrzymamy naszego zobowiązania, iż bronić będziemy naszego honoru i naszej godności."

Po odczytaniu tego oświadczenia zaklinał deputowany Keller kolegów swoich, ażeby swoją decyzyą naprzeciw brutalnej sile postawili moralną potęgę i oświadczyli się za nienaruszalną łącznością Alzacyi i Lotaryngii z Francyą. Podajemy wam rękę — rzekł Keller — nie odmawiajcie nam waszej: Słowom tym towarzyszyły demonstracyjne oklaski ze wszystkich ław. Izba uchwaliła potem przez aklamacyę, iż wniosek ten jest naglącym.

Rochefort zażądał, by wniosek ten niezwłocznie odesłano do bióra. Ponieważ większość izby chciała sprawę tę do dnia następnego odroczyć, więc zabrał głos Thiers i oświadczył, iż idzie tu o pytanie, czy izba swym delegatom do układania się z Niemcami da kategoryczne rozkazy albo swobodę w działaniu. Mowca zapewniał, że w sercu podziela uczucia Kellera, ale w tak ważnej chwili izba powinna powziąć tylko taką decyzyę, która odpowiada jej godności Według zapatrywań Thiersa, każde odroczenie byłoby bardzo niestosownem, co więcej byłoby prawdziwem dzieciństwem. Nie jutro, rzekł mowca, lecz zaraz dzisiaj należy tę sprawę załatwić. Izba nie może ukrywać się po za rządem, który sama utworzy. Izba w poczuciu swych praw i odpowiedzialności swojej musi sama rozstrzygnąć, ażeby wiedziano, czego izba pragnie. Co do mnie — rzekł w końcu mowca — poświęciwszy całe życie moje krajowi, gotów jestem służyć mu i dalej. Ale konieczną jest rzeczą, ażeby izba tę kwestyę załatwiła. Udajmy się natychmiast do biór i nieczekając jutra, powiedzmy czego życzymy sobie. Izba przyjęła ten wniosek.

Gdy komisya załatwiła sprawę, posiedzenie zostało napowrót otwarte. Komisya wyrażając najżywszą sympatyę dla ludności Alzacyi i Lotaryngii uchwaliła oświadczenie Kellera wręczyć tym deputowanym, którzy otrzymają polecenie ułożenia warunków pokoju.

Florencya. W rozprawach nad projektem ustawy, mocą której mają być prawa Ojca św. zapewnione, zaszła druga Izba włoska dość już daleko. Uchwalono paragrafy odnoszące się do niezależności tych księży, którzy ogłaszają publicznie w Rzymie duchowne akta Ojca św., dalej artykuł zapewniający papieżowi własne urzędy pocztowe i telegraficzne, nakoniec artykuł gwarantujący niezależność legatów i nuncyuszów papiezkich.

Teatr wojny.

Urzędowe wiadomości potwierdziły przed dwoma dniami poddanie się Belfortu. 16go b. m. wywiesiła ta twierdza białą chorągiew, 12 000 załogi otrzymało wolne odejście, co żadnej załodze wziętych w tej wojnie 25 twierdz nie było dozwolonem. Otoczenie twierdzy przez pruską landwerę pod jenerałem Tresków, rozpoczęło się 3go listopada; oblężenie trwało zatem 106 dni. Po wzięciu niezbędnych pozycyi przystąpiono do budowania bateryi a 3go grudnia do ostrzeliwania Belfortu. Aby módz twierdzę skuteczniej bombardować, zależało oblęgającym wiele na wzięciu wyżyn tak zwanych „Perches". W nocy z 7go na 8my stycznia wzięto bardzo ważną pozycyę Danjoutin, a następnie wieś Pérouse 8go b. m. zdobyto dwa forty wykute w skale, przez co można było ostrzeliwać skutecznie cytadelę, forty des Barres, la Miotte, la Justice i mury miasta. Późniejsze dopiero wiadomości wyświecą nam, czy Belfort poddał się w skutek bombardowania czy niedostatku.

Pułkownik Denfert, komendant twierdzy, zasłużył sobie wraz ze załogą na zaszczyt, który się męztwu i wytrwałości słusznie należy.

Zawieszenie broni przedłużonem zostało do 24go b. m. i rozszerza się teraz także na wschodni teatr wojny.

Z Lyonu donoszą, że liczba wojska francuskiego, które umknęło do Gex przed pogonią pruską, jest daleko większą niż zrazu sądzono. W Gex zbierają się te szczątki armii wschodniej i wysełane są do Lyonu. Między Genewą i Gex pełno wozów z odzieżą i żywnością posuwa się za rozbitkami. Mieszkańcy kantonów pogranicznych szwajcarskich szczodrze opatrują wojsko francuskie we wszystkie potrzeby; przeciwnie chłopi francuscy każą sobie wszystko płacić, a w braku pieniędzy żądają zostawienia różnych rzeczy żołnierzowi w drodze potrzebnych. Oficerowie francuscy, podczas tego smutnego odwrotu, dowiedli wielkiego samolubstwa, myśleli tylko o sobie, wcale nie troszcząc się o żołnierzy. Karności też nie było żadnej; na rozkazy oficerów żołnierze odpowiadali obelgami i nieposłuszeństwem. Konie które przez całe tygodnie iść musiały po śniegu i lodzie, nie były nawet podkute. W ogóle żołnierze byli zniechęceni i głośno powiadali, że się już bić nie będą, bo są zdradzeni. Obojętność improwizowanych oficerów armii Bourbakiego przechodzi wszelkie wyobrażenie. Ci oficerowie woleli przechodzić do Szwajcaryi i oddawać swoje szpady, niż wracać do Lyonu. Sromota niesłychana w wojsku francuskiem. Starzy wysłużeni oficerowie płakali jak dzieci, patrząc na ten upadek wojska.

Kronika.

(C. k. Dyrekcya telegrafów) ogłasza w „Wiener Zeitung" następujące obwieszczenie:

Zdarza się często, że depesze telegraficzne bywają niezrozumiałe, gdyż oddawca napisał oryginał nieczytelnie. Zdarza się to mianowicie, gdy depesze pisane są w języku obcym. Notoryczną jest rzeczą że np. niektóre angielskie pisma oprócz Anglika nikt zresztą odczytać nie zdoła. W takim razie nie da się zapobiedz, by przy wysyłaniu telegramów nie zrobiono błędu, zwłaszcza gdy urzędnicy nie zawsze doskonale władają językiem obcym, co przy tak wielkiej liczbie stacyi jest trudnością niedającą się usunąć. Prawie zawsze powstają błędy z tego powodu. Wypływa ztąd nietylko niekorzyść dla korespondentów lecz także strata czasu dla urzędników na niekorzyść innych depesz.

Jakkolwiek na wszystkich stacyach telegraficznych oddawać można depesze pisane we wszystkich językach w Europie używanych, mimo to przecież uprasza się oddawców depesz, ażeby w swoim własnym interesie używali języka krajowego a jeżeli to jest niemożebną rzeczą, ażeby przy depeszach pisanych w innych językach słowa wypisane były starannie i dokładnie i ażeby każda litera zupełnie wykończoną została. Z taką samą starannością pisane być mają imiona własne osób i miejsc tudzież podpisy. Uprasza się korespondującą publicz-

---

wprost przesłał. Co też tenże członek uczynić raczył uprzejmie, nadsyłając nam odpis sprawozdania swego.

Egzamina leśne, w których ze strony komitetu zasiadali jako egzaminatorowie pp. Henr. Strzelecki i Gustaw Lettner, odbyły się w listopadzie z większem niż kiedykolwiek powodzeniem, żaden kandydat bowiem nie upadł. Zdało egzamin wyższy 4, a niższy 25 kandydatów.

Na wezwanie Towarzystwa pedagogicznego, mianowano delegata do komisyi, mającej się zająć urządzeniem instytucyi nauczycieli wędrujących.

Stacyę doświadczalną machin i narzęd i rolniczych w Dublanach otwarto z d. 1. stycznia b r., a statut tejże odbito w 1000 egzemplarzach w języku polskim, a 100 egz. w tłumaczeniu niemieckiem, i rozesłano oddziałom, Izbom handlowym, domom komisowym, tudzież fabrykantom w kraju i za granicą.

Ofertę kraj. Towarzystwa wzajem. ubezpieczeń od ognia w Krakowie, względem odstąpienia zakładowi dublańskiemu sikawki do gaszenia pożarów za połowę ceny, uchwalono przyjąć z wdzięcznością i upraszać zarazem o rozłożenie dłużnej połowy na 4 raty roczne po 50 zł.

Do egzaminów w szkole gorzelnictwa, założonej wyłącznem staraniem i pod kierunkiem dr. Günsberga przy tutejszej akademii technicznej, wydelegował komitet jednego z członków swoich. - Egzamina te odbyły się dnia 17. grudnia, z nadzwyczaj pomyślnym skutkiem; a uczniowie odbywszy kurs teoteryczny, znajdują się obecnie na praktyce przy wzorowej gorzelni w Ponikwie. Zdaniem komitetu jestto jedna z najważniejszych spraw gospodarskich, którą u nas temi czasy poruszono. Komitet nie wątpi, że szan. gospodarze, których to dotyczy, zechcą poprzeć chwalebne usiłowania dr. Günsberga — ze swej zaś strony zamyśla komitet wyjednać dla tego przedsiębiorstwa prywatnego zasiłek rządowy.

Raczy też przyjąć szanowne zgromadzenie do wiadomości:

iż od lipca 1870 stabilizowano prof. Wędrychowskiego, z płacą roczną 1000 złr.;

iż postanowieniem komitetu z dnia 18. czerwca, opłacać ma odtąd dyrekcya dubl. przypadające raty do Towarzystwa kredytowego i do kasy oszczędności z dochodów folwarcznych;

iż zamiast drzewa opałowego in natura, pobierać będą od r. 1871 pp. profesorowie relutum w pieniądzach; iż od października z. r. przeniesiono kancelaryę Towarzystwa z gmachu zakładu im. Ossolińskich, do kamienicy p. Dąbrowskiego przy placu Chorążczyzny nr. 427¼. Wreszcie —

iż posiedzeń odbył komitet w 1870 r. 26, a liczba exhibitów do protokołu podawczego wniesionych, wynosiła 1390. Liczba ta jednak byłaby nierównie znaczniejszą, i urosłaby w tysiące, gdyby nie komulowano wszystkie do jednego przedmiotu należące wniesienia pod liczbę jedną; na przykład przytoczymy: że exhibit nr. 755, obejmujący podania nauczycieli szkół ludowych na kurs rolniczy, mieścił w sobie podań osobnych sztuk 378.

Z życia oddziałów — o ile ono jest nam wiadomem — niech nam wolno będzie podnieść choć kilka szczegółów, uznania lub zalecenia godnych; mianowicie:

1. Praktykowane w oddziale rudeńsko-gródeckim przy każdym ogólnem zgromadzeniu losowanie rozmaitych przedmiotów pomiędzy członków. Między przedmiotami, na ostatniem ogólnym zgromadzeniu losowanemi, były: dziełka wchodzące w zakres rolnictwa i chowu bydła; świdry, kłódki, motyki do karczowania i do uprawy chmielu, trokary i puszczadła wyrobów angielskich; ryskale, widły, noże i piłki ogrodnicze z fabryk styryjskich; doborowe gatunki niektórych zbóż, jak: pszenicy frankensztejnskiej, sandomirskiej, jęczmienia graniastego, grochu wielkiego i t. p. Losowanie takie może podziałać bardzo korzystnie. szczególniej na włościan i na klasę mniej zamożną.

2. Premiowanie bydła włościańskiego w oddziale kamioneckim, które się odbyło z funduszów tegoż oddziału dnia 6. października w Radziechowie, a w Busku dnia 13. października. Przyczynili się do tegoż członkowie tamtejszego oddziału: pp. Karol hr Mier, który zrzekł się przyznanej mu nagrody za obory w kwocie 80 zł., na rzecz premiowania bydła włościańskiego — i przewodniczący oddziału p. Tytus Kielanowski, przeznaczając z funduszów własnych 50 zł. na ten cel Z tych 130 zł. wyznaczono 13 premiów po 10 zł., z których przypadło ośm dla Radziechowa, a pięć dla Buska.

3. Zwiedzenie zakładu dublańskiego przez osobną delegacyę zesłaną z ramienia ogól. zebr, oddziału rudeńsko-gródeckiego; a z czego sprawozdanie udzielił nam już oddział w odpisie. Zbliżenie takie i zapoznanie się z zakładem dublańskim, kolejno wszystkich oddziałów. byłoby bardzo do życzenia, raz — że ściśniłoby węzły między zakładem a oddziałami, i usunęłoby niejedno może uprzedzenie; a powtóre — iż byłby to bodziec najdzielniejszy dla zakładu, do wytężania sił wszystkich, aby się nie spotkać z krytyką — a zarazem regulator najlepszy gdyby kierunek zakładu był mniej właściwy lub wcale niepraktyczny; zwłaszcza, gdyby w odośnych sprawozdaniach przyjęto za zasadę: „amicus Plato, magis amica veritas". — Wreszcie:

4. Wydawane przez oddział Bóbrecki litografowane pisemko pod tyt.: „Kurjerek", które mieści w sobie to, co wszystkich gospodarzy jak najmocniej obchodzi; a rubryką swoją cen targowych i anonsów niepospolite może wyświadczyć usługi i korzyści. Przykład to zaiste godny do naśladowania, a łatwy do wykonania; bo prócz dobrej woli, kosztów prawie żadnych nie wymaga.

(Dokończenie nastąpi.)

ność o należyte uwzględnienie tych uwag i o uwiadomienie o tem stałych korespondentów za granicą.

(Wypadek miejscowy.) Dnia 18. b. m. wieczorem w domu pod l. $411\frac{2}{4}$ wybuchł ogień w kominie. Straż ogniowa przytłumiła ogień zanim z wieży ratuszowej sygnał dano.

(Przedstawienie amatorskie) odbyło się w Sokalu dnia 11. bm. na rzecz zrestaurowania wnętrza kaplicy Matki Boskiej. Amatorowie odegrali trzy komedyjki: „On będzie moim“, „Cicha woda brzegi rwie“ i „Uściskajmy się.“ Z przedstawienia tego i z balu, który się zaraz po niem odbył na ten sam cel, wpłynęło razem 2000 zł.

(Prowincyałem OO. Franciszkanów) w miejsce zmarłego ks. Władysława Macha, ustanowiony został ks. Klemens Kobak. Urząd gwardyana w klasztorze OO. Franciszkanów objął ks. Wawrzyniec Ferenczak.

(Zabójstwo.) W Dalniczu w pow. żółkiewskim włościanin Mikołaj Pawłowicz pobił 1. bm. swoją żonę tak mocno, iż wkrótce potem umarła.

(Składki.) Na korzyść pogorzelców w Bojanowie złożyły gminy: Grzybowice 5 zł, Polana 1 zł., Rudańce 3 zł. Gaje 5 zł. 24 ct., Kościejów 2 zł, Malechów 1 zł. i Szczerzec 9 zł. — razem 26 zł. 24 ct.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Jarmarki w Bernie) odbędą się w bieżącym roku w następujących porach: od 20. lutego do 4. marca, od 27. marca do 4. kwietnia, od 8. do 20. maja, od 3. do 11. lipca, od 4. do 16. września, od 9. do 17. października i od 4. do 16. grudnia.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu: Zaleszczyki zr.	c.	Brzeżany zr.	c.	Kozłów zr.	c.	Kosowa zr.	c.	Trembowla zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	—	4	24	3	95	4	—	3	80
„ żyta	2	25	2	32	2	10	2	30	2	—
„ jęczmienia	2	25	1	98	1	62	2	—	1	60
„ owsa	1	50	1	24	1	12	1	25	1	35
„ grochu	—	—	2	50	2	—	2	—	2	—
„ hreczki	—	—	1	91	1	60	2	—	—	15
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	80	1	14	—	13	—	80	1	20
Cetnar siana	1	50	1	40	—	80	—	—	—	80
Sąg drzewa twardego	20	—	7	50	12	—	8	—	—	—
„ „ miękkiego	12	—	5	—	10	—	6	—	—	—
Funt mięsa wołowego	—	28	—	18	—	14	—	16	—	15
Miara wina	—	—	—	—	90	—	1	40	—	—
„ piwa	—	—	—	28	—	16	—	12	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	50	—	50	—	50	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	25	—	30	—	30	—	30

Ostatnia poczta.

Telegram „Czasu.“

Wiedeń, 20. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa prezes ministrów hr. Hohenwart zabrał głos i przedstawił nowe ministerium, oświadczywszy w treściwem wyłuszczeniu:

Jużeśmy naznaczyli wysoki cel, jaki nam wskazał cesarz, a dla osiągnięcia jego nie będą za wielkie żadne trudy, żadna ofiara, a polega on na przywróceniu powszechnego i pożądanego pokoju wewnętrznego i ogólnej pomyślności. Nie ubocznemi drogami, lecz na prostej drodze konstytucyjnej zmierzać będziemy ku temu celowi, nie możemy opuścić i nie opuścimy pola, które nam cesarz świeżo wskazał, natomiast z ochotą gotowi będziemy współ dział dla konstytucyjnego zmienienia tych urządzeń, które autonomię krajów poszczególnych w wyższym stopniu ścieśniają, aniżeli tego wymagają interesa całej monarchii.

Tak pod względem prawodawczym jak administracyjnym, będziemy brali inicyatywę. Sądzimy, że zamiast dalszego ścieśniania kompetencyi Rady państwa, stosowną będzie rzeczą przyznać także sejmom inicyatywę prawodawczą dla spraw zastrzeżonych Radzie państwa, co da sejmom sposobność, właściwości krajów poszczególnych do najzupełniejszego przywieść uznania, natomiast zaś zastrzega Radzie państwa prawo zbadania jak dalece takie ustawy dadzą się pogodzić z interesami całości, tudzież orzekania o nich.

Pod względem administracyjnym zamierzamy przedłożyć wnioski zmierzające do autonomicznego ukształcenia organizmu administracyjnego. Mniemamy, że rozmaite narodowości znajdą w tem nowe przedmurze dla zupełnego zabezpieczenia się przeciw wszelkiemu owładnięciu.

Przestrzegać będziemy zupełnej powagi ustaw, starać się chcemy instytucye liberalne w prawdziwym duchu postępu wykształcać i ożywiać.

Rząd zwróci całą uwagę swoją, na jaką zasługują kwestye na polu kościelnem jeszcze nierozstrzygnięte i i starać się będzie przywieść je wszechstronnie do sprawiedliwego rozwiązania. Znane nam doskonale trudności naszego zadania; będą nam one bodźcem, aby całą naszą siłę, tożsamością zasad spojoną, wytężyć, a spodziewamy się z wszelką pewnością, iż nie z pobudek osobistych, lecz z własnego uczciwego poczucia i patryotyzmu Rada państwa, a z przekonania cała ludność przyjdzie w pomoc rządowi, który zdala od wszelkiego jednostronnego stanowiska stronniczego, prawdziwą austryacką politykę stawia sobie za program.

Nie omieszkamy stanąć z projektami odpowiedniemi temu programowi przed Radą państwa, prosimy jednak, aby nam zostawioną była potrzebna do tego zwłoka czasu, aby się można oddać zbadaniu ich z rozwagą (w dwóch ustępach tej mowy oklaski z prawej strony).

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. lutego 1871.

Hotel George: Br. Capri W., z Bukowiny. — Gasche Eug., z Multan. — Prunge Ed., z Kidałowic. — Moser F., c. k. podpułk., z Drohowyża.

Hotel Europejski: Baron Capri Dominik, z Czerniowiec. — Wienkowski J., c. k. pens. pułkownik, z Sanoka. — Czerniakowski M., z Liryczyńca. — Czerniakowski Fr., z Klimkowca. — Czerniakowski K., z ichowca. — Turkuł F. z Seretek. — Winnick- L. z Liska.

Hotel angielski: Starzewski M., z Krakowa. — Smarzewski A., z Kobyla. — Skrzyński St., z Rzeszowa. — Goroczyński Ferd., z Choronowa. — Wartesiewicz Aleks., z Szwejkowa.

Hotel Langa: Morawski A., z Kozówki — Żurakowski Fr., z Łuczyc. — Dr. Bardach K., adw., z Stanisławowa. — Morgenbesser Al., notar., z Czerniowiec.

Hotel Kuhna: Bogusz Leonard, c. k. starosta, z Kamionki Strumiłowej.

Dnia 20. lutego 1871.

Hotel Żorża: Hr. Esterhazy Wł., z Rossyi. — Horodyski Wł., z Królestwa. — Bartakowicz c. k. nadpor., z Manasterzysk.

Hotel europejski: Cielecki Cezar, z Świtowa. — Gostyński Adam, z Podszumlanic.

Hotel angielski: Brześciański Syl., z Przemyśla. — Rozwadowski K. — z Torówki. — Wasilewski J., z Konczaki.

Hotel Kuhna: Fangor J., c. k. kapitan, z Żółkwi. — Praszel Ant. notar., z Sądowej Wiszni

Hotel pod czarnym orłem: Jakubowski H., c. k. radca sądu krajowego, z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. lutego 1871.

Pp. Picot Emil, konsul francuski, do Wiednia. — Maramorosz Kaj., adwokat, do Stanisławowa. — Weiss Jul., do Stanisławowa. — Chrzanowski L., do Pnikuta. — Golejewski L., do Harasymowa. — Hauterive W., do Siedlisk. — Hermann Zygmunt. do Rzepniowa. — Campbell Tomasz, do Królestwa. — Malczewski Wł. do Martynowa. — Puchalski M., do Dworca. — Treter Hilary do Laszki.

Dnia 20. lutego 1871.

Pp. Br. Kapri W., do Bukowiny. — Moser Ferd. c. k. podpułkownik, do Drohowyża. — Gasche Eugen, do Wiednia. — Hulimka Aleks., do Mycowa. — Iwanicki Jul., do Gumiliniec. — Lang Bron., do Wolicy. — Szmigielski Michał, do Tarnopola. — Udrycki Adolf, do Mostów. Zabielski Ign. do Leśniowa.

T E A T R.

Jutro (przedstaw. polskie) **„Radziwiłł gościem“** (2ga część **„Panie kochanku!“**) — Anegdota dramatyczna w 3ch aktach oryginalnie napisana przez J. I. Kraszewskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 20. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	247	75	248	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	190	75	191	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117		120	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	25	80	75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	20	72	70
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	—	88	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—		86	25	87	25
Oblig. indemn. gal.	—	—			73	90	—	—
W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—		—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	74	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	93
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		9	95	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62¼	1	63¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¼	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	50	123	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lutego 1871.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.—	68.15
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	279.—	281.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	279.—	280.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.75	89.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.	95.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.75	107.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.—	123.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	71.50	72.—
Galicyi	73.60	74.—
Niższej Austryi	96.25	96.75
Siedmiogrodu	75.—	75.50
Węgier	79.25	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	214.50	215.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	251.80	252.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	920.—	924.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	719.—	721.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	570.—	571.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	218.50	219.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2107	2112
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	246.50	247.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190.50	191.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	375.50	376.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178.30	178.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.30	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.10	93.30
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	88.90	89.30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ w. a.	87.50	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—

5. Losy.

(za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.50	164.—
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	26.—	27.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.90	103.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.25	103.35
Hamburg za 100 M. B.	91.20	91.20
Londyn za 100 ft. szt.	123.65	123.75
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.82	5.83
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.88	$9.88\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	95
„ „ w srebrze	68	15
Losy z 1860 roku	94	80
Akcye banku wiedeńskiego	722	—
„ „ kredytowego	251	70
Londyn 10 funtów szterlingów	123	70
Srebro	121	20
Napoleondor	9	87
Dukat	5	83

DZIENNIK URZĘDOWY.

(406 3—3) **Edict.**

Nr. 2294. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird den dem Namen nach unbekannten Erben des Theodor Kościński mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die Nachlaßmasse des Theodor Kościński und eigentlich dessen Erben wegen Extabulirung der Lastposten n. 17. und 18. on. sammt Superlasten 1. bis 10. on. aus dem Lastenstande der Realitätsantheile snb Nr. 67. St. Aron David zw. N. Sekler und Rebeka Sekler am 13. Jänner 1871 z. Z. 2294 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 28. März 1871 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Hrn. Dr. Nurkowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Gregorowicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 21. Jänner 1871.

(415 3—3) **Edikt.**

Nr. 1043. Vom k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgericht in Tarnopol wird zur Einbringung der gegen Abraham Fajer ersiegten Wechselsumme von 210 fl. österr. Währ. sammt 6 Pct. Zinsen vom 2. Februar 1863 der Gerichtskosten von 8 fl. 87 kr., der bereits zugesprochenen Executionskosten pr. 4 fl. 16 kr. und 3 fl. 87 kr., dann der gegenwärtigen pr. 8 fl. 1 kr. öst. W. die executive Feilbietung der zur Hypothek dieser Forderung dienenden ursprünglich laut dom. 447. pag. 380. n. 234. on. zu Gunsten des Abraham Fajer im Lastenstande der Güter Budzanow intabulirten, und dann laut dom. 458. pag. 267. n. 284. auf Marcus Samuel Wallerstein übergangenen Summe von 914 fl. 72 kr. öst. W. sammt 6 Pct. Zinsen vom 2. October 1859 zu Gunsten der Malke Wallerstein unter nachstehenden Licitations-Bedingnissen bewilligt:

1. Als Ausrufspreis wird der Nominalwerth der feilzubietenden Summen angenommen.

2. Zur Feilbietung, welche im Gerichtsgebäude abgehalten werden wird, werden drei Licitationstermine, u. zw.: auf den 16. März, 6. April und 27. April 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags angeordnet, und wird die zu veräußernde Summe bei dem ersten und zweiten Termime nur um oder über den Ausrufspreis, bei dem dritten Termine hingegen auch unter dem Ausrufspreise hintangegeben werden.

Die weiteren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Für diejenigen Gläubiger, welche seit dem 16 Jänner 1871 an die Gewähr der zu veräußernden Summen gelangen sollten, wird der Herr Advocat Dr. Sternklar mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr Markstein bestellt.

Tarnopol, den 1. Februar 1871.

(419 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 83. ciw. C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonego przez ś. p. Wincentego Łancuckiego przeciw masie spadkowej Józefa Haut długu w kwocie 100 rubli ros. czyli 150 złr. a. w. zpn. kosztami sporu 7 złr. 62 ct. i egzekucyj 5 złr., 3 złr. 50 ct. i obecnie w kwocie 4 złr. a. w. przyznanemi rozpisaną zostaje publiczna przemusowa sprzedaż realności pod l. 242 w Sieniawie położonej przedmiotu tabularnego niestanowiącej w trzech terminach, to jest dnia 16. marca 1871., 13. kwietnia 1871. i 11. maja 1871. każdą razą o godzinie 10. w Sądzie tutejszym.

Jako cenę wywołania przyjmuje się szacunkową wartość 250 złr. a. w. wadyum w kwocie 25. złr. a. w. winien każden chęć kupienia mający do rąk komisyi licytacyjnej złożyć Realność powyższa przy pierwszych 2. terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, a dopiero w 3. terminie także niżej takowej sprzedaną zostanie. Akt opisania i oszacowania jako też bliższe warunki sprzedaży w registraturze tutejszo sądowej przejrzanemi być mogą. O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Sieniawa, dnia 15. stycznia 1871.

(420 3—3) **Edykt.**

Nr. 5813 71. C. k. Sąd krajowy jako handlowy uwiadamia niniejszem pana Aug. Mikolascha z miejsca pobytu niewiadomego, że Jakób Nadel negocyant we Lwowie dnia 31. stycznia 1871 do l. 5813 przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 200 złr. a. w. z przynależytościami podał, na ce równocześnie nakaz zapłaty wydany został.

Gdy miejsce pobytu pana Aug. Mikolascha nie jest wiadome, postanawia Sąd temuż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem pana adwokata Dra. praw Goreckiego z substytucyą pana adwokata Dra. praw Gregorowicza; kuratorowi adwokatowi Goreckiemu powyższy nakaz zapłaty się wręcza i o tem pozwanego pana Aug. Mikolascha niniejszem edyktem uwiadamia.

Lwów, dnia 1. lutego 1871.

(422 3—3) **Edykt.**

Nr. 53590. C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia wszystkim wierzycielom, których pretensye na dobrach Michałowice do Poddubiec należących, są zahipotekowanemi, że za zniesienie powinności poddańcze w tych dobrach kapitał wynagrodzenia w kwocie 2992 złr. 5 kr. m. k. wymierzony został.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli, aby najdalej do 25. marca 1871. swe wierzytelności do tego Sądu zgłosili, przyczem należy dokładnie oznaczyć swe imie, nazwisko i miejsce zamieszkania, lub też podać pełnomocnika, który winien wykazać się pełnomocnictwem według przepisów ustawy wystawionym i legalizowanym, wyrazić cyfrę wierzytelności zahipotekowanej tak co do kapitału jak i procentów, o ile tymże równie prawo zastawu przysłuża, oznaczyć tabularne pozycye; wreszcie winien wierzyciel, wrazie gdyby mieszkał za obrębem okręgu juryzdykcyi tego Sądu, zamianować pełnomocnika tam mieszkającego, do odbierania uchwał sądowych umocowanego. gdyż inaczej takowe przez pocztę będą przesyłane z takim samym skutkiem, jakby mu zostały doręczone do rąk własnych, pretensye należy zgłosić w powyższym terminie, tem pewniej, gdyż w przeciwnym razie niezgłaszający się wierzyciel, przy terminie wyznaczyć się mającym nie będzie słuchany, lecz będzie uważany, że zezwala na przeniesieniu swej wierzytelności na kapitał powyższy wynagrodzenia, według przypadającego porządku i że traci prawo jakiegokolwiek zarzutu i wszelkich prawnych kroków do wystąpienia przeciw układowi, któreby stawiający wierzyciele w myśl §. 5. pat. z dnia 25. września 1850. zawarli, wtedy gdyby jego wierzytelność według porządku tabularnego na kapitał wynagrodzenia przekazaną lub też według §. 27. ces. pat. z dnia 8. listopada 1853. przy gruncie wspomnionych dóbr pozostawioną była.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. listopada 1870.

(423 3—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 204. W celu sprzedaży młynów państwa kameralnego Kałuskiego poniżej wymienionych odbędzie się w c. k. kameralnym zarządzie gospodarczym w Kałuszu na dniu 27. lutego 1871. przedpołudniem 2. licytacya publiczna ustna, do której oferty pisemne tylko do przedednia, t. j. aż do 6. godziny wieczór dnia 26. lutego 1871. r. w zarządzie przyjmowane będą. Te ostatnie mają być zgodnie z warunkami licytacyi w formie prawnej wystawione, zakładem 10% wym stosownie do cen wywołania opatrzone i należycie opieczętowane. Otwierać się będą po zupełnem zamknięciu licytacyi ustnej. Przy ustnej licytacyi zakład 10% jak co do ofert pisemnych złożonym być winien. Resztę warunków licytacyi dowiedzieć się można w kancelaryi zarządu.

Młyny te są:

	Cena wywołania złr.	ct.
1. Młyn o 2. kamieniach w Dołhym . . .	8000	—
2. „ „ 3. „ „ Berłohach . .	3953	—
3. „ „ 2 „ „ Mysłowie . .	1921	—
4. „ „ 2. „ „ Rypiance . .	2154	—
5. „ „ 2. „ „ Uhrynowie średnim . . .	1900	—
A na wszystkie młyny powyższe razem . .	17928	—

Z c. k. kameralnego zarządu gospodarskiego.

Kałusz, dnia 8. lutego 1871.

(424 3—3) **Concurs.**

Nr. 10. Eine Amtsdienersstelle mit dem Gehalte jährlicher 350 fl öst. W: im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Gehalte jährl. 300 fl öst. W. und eine Dienersgehilfensstelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. öst. W. sind bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte zu besetzen.

Die für eine solche Stelle gemäß der kaiserlichen Verordnung vom 19. December 1853 Z. 266 R. G. B. geeigneten Bewerber aus dem Stande der dienenden oder ausgedienten Militärs haben ihre Bewerbungsgesuche binnen 4 Wochen an dieses k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 16. Februar 1871.

(425 3—3) **Edykt.**

L. 279. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Tomasza Szarańcę, Michała Maciąga, Jana Maciąga, Józefa Maciąga, Maryannę z Maciągów Ptasinę, Ewę z Maciągów Januszową, Maryannę z Maciągów Kubisową, Reginę z Maciągów Pukową, małoletnich Wawrzeńca i Agnieszkę Paduchowę przez ojca ich Błażeja Paducha, Agnieszkę z Maciągów Maciągową, małoletnich Jana i Katarzynę Straubów przez ojca ich Jerzego Strauba, Adalberta Maciąga, Józefa Maciąga, Józefa Zuba, Tomasza Zuba. Błażeja Zuba, Jadwigę z Zubów Białkową, małoletnich Franciszka i Maryannę Titulów przez opiekuna Jana Zuba, małoletniego Pawła Okę przez ojca jego Walentego Okę, Annę z Zubów Kociszową, Rozalię Zubową, Teklę z Zubów Kwaśnikową i Wiktoryę z Zubów Hałatową, a wzgldnie w razie śmierci ich spadkobierców. że przeciw nim Ks. Władysław Wojcikowski były właściciel dóbr Wysowy i Blichniarki na dniu 16. stycznia 1871 do l. 279 wniósł pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Wysowy i Blichniarki sumy 4519 zł. $19^{4}/_{8}$ kr. m. k. z przyn. pochodzącej z większej sumy 7000 złr. m. k. w tych dobrach na rzecz Jana Maciąga intabulowanych, i że w załatwieniu tego pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 26. kwietnia 1871 o 10. godzinie przy tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych, a względnie ich proszonych zastępców jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Olszewskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego sobie obrońcę wybrali i o tem ces król. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 24. stycznia 1871.

(426 3—3) **Edykt.**

L. 268. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu jako sąd wekslowy wzywa niniejszym edyktem możliwych posiadaczy wekslu z daty Nowy Sącz 28. października 1870 na 65 zł. opiewającego dnia 20. listopada 1870 w Nowym Sączu płatnego przez Jakóba Lustiga akceptowanego, tudzież wekslu ddto. Stary Sącz 28. października 1870 na 25 zł. opiewającego w dniu 30. listopada 1870 płatnego przez Kazimierza Waligórę czyli Waligórskiego akceptowanego, aby ten weksel w 45 dni sądowi tem pewniej przedłożyli inaczej nadmienione weksle amortyzowane będą.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 7. lutego 1871.

(427 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4072. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że na prośbę Eliasza i Małki Marderów z 11. kwietnia 1870 l. 1119 i na prośbę Eliasza Mardera z tegoż dnia l. 1120 dozwoloną została rezolucyą z dnia 31. lipca 1870 l. 1119 intabulacya Eliasza i Małki Marderów za właścicieli części placu pod Nr. 142 w Tarnobrzegu położonego, tudzież rezolucyą z dnia 21. lipca 1870 l. 1120 egzekucyjna intabulacya na korzyść Eliasza Mardera obowiązku Samuela Mardera zapłacenia Eliaszowi Marderowi 319 zł. 95 kr. na wypadek sprzedania tej realności w dniu złożenia ceny kupna lub zapłacenia tejże sumy najdalej w dwóch miesiącach od dnia śmierci Samuela Mardera w razie gdyby za życia jego ani cała ani część tej realności sprzedaną nie była.

A ponieważ niewiadomo sądowi czyli i którym osobom przysłuża prawo do spadku po zmarłym Samuelu Marderze, przeto dla nieobjętej jego masy ustanawia się kuratorem p. Lipa Mardera z Krakowa temuż rezolucyę tę doręcza i o tem zawiadamia spadkobierców Samuela do dalszego zastosowania się.

Tarnobrzeg, dnia 2. lutego 1871.

(395 3—3) **Edykt.**

L. 2474. C. k. sąd kraj. krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Efraima S. Spirę, że przeciw niemu dom handlowy Schapira et Krengel o zapłacenie sumy wekslowej 200 zł w. a. z przynal. pod dniem 7. lutego 1871 do l. 2474 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz płatniczy wydanym został.

Gdy życie i miejsce pobytu pozwanego p. Efraima S. Spizy nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Wilkosza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 9. lutego 1871.

(396 3—3) **Edykt.**

L. 5703. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wincentego Babika, że przeciw niemu Mojżesz Goldreich wniósł pod dniem 21. maja 1870 do l. 2370 pozew do ustnej rozprawy o oddanie w posiadanie części realności w Nowym Sączu pod Nr. 52 położonej i gruntów „Kocie“ i „Niwka na Podgórzu“ zwanych, w skutek czego dla przestrzegania praw tegoż z miejsca pobytu niewiadomego c. k. sąd tutejszy ustanowił kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarosza z zastępstem p. adwokata Dra. Olszewskiego.

Wzywa się przeto tegoż Wincentego Babika, aby o miejscu zamieszkania lub pobytu swego bezwłocznie uwiadomił sąd tutejszy, lub też porozumiał się z ustanowionym dla niego kuratorem co do przeprowadzenia wniesionego przeciwko niemu sporu, gdyż w razie przeciwnym niepomyślne tegoż skutki li tylko sam sobie będzie mógł przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 13. stycznia 1871.

(432 1—3) **Edykt.**

L. 623. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Zofię, Maryannę, Feliksa, Józefa i Michała Reklewskich, tudzież ich z imienia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim właściciele dóbr Krasne, mianowicie Apolinary, Wiktor Paweł i Eugeniusz Zielińscy, tudzież Julian i Klementyna Marynowscy o ekstabulacyę sumy 30000 złpol z stanu biernego dóbr Krasne wnieśli pozew, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 19. kwietnia 1871 o 10tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dra. Jarosza z substytucyą p. adwokata Dra. Olszewskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Nowy Sącz, dnia 7. lutego1871.

(434 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 170. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 29. czerwca 1870. znaleziono u Wojciecha Mroza w Garbku w powiecie Tuchowskim klacz maści ciemnosiwej z ogonem do połowy białym, cztery lata majacą, średniej wielkości, wartości od 90 100 złr. w. a.

Gdy klacz ta prawdopodobnie z kradzieży pochodzi, zaś właściciel takowej wiadomym nie jest, przeto wzywa się w myśl §. 383 p. k. właściciela tej klaczy, ażeby w przeciągu trzydziestu dni w Sądzie tutejszymsię zgłosił, gdyż po upływie tego czasu klacz wyżej opisana przez publiczną licytacyę sprzedaną, zaś cena kupna za takową otrzymana w depozycie sądowym złożoną zostanie.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 11. lutego 1871.

(435 1—3) **Edykt.**

Nr. 371. C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany Tarnopolski podaje do wiadomości, że dnia 28. czerwca 1870. zmarła w Tarnopolu Marya Bocianowa zarobnica, która swój majątek poczęści z ruchomości, poczęści z gotówki i pretensyi w ogólnej wartości 286 złr. w. a. się składający kodycylem, na cele pobożne zapisała. Ponieważ spadkobiercy zmarłej Sądowi nie są wiadomi, tenże wzywa ich, aby w ciągu jednego roku, licząc od datty niniejszego ogłoszenia, objawili swoje prawa, jakieby do wzmiankowanego spadku pod tytułem dziedzictwa rościć sobie chcieli, i wykazawszy tytuły, do takowego przystąpili, w przeciwnym razie pertraktacya spadku, dla którego Sąd tymczasowie adwokata Dr. Sternklara kuratorem ustanowił, będzie się toczyć z temi tylko, którzy go przyjmą i tytuły wykażą, i tym jedynie zostanie spadek przyznany, udział spadku opuszczony, a gdyby go nikt nie przyjął, spadek całkowity oddany będzie Państwu jako spadek bezdziedziczny.

Tarnopol, dnia 26. stycznia 1871.

(436 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5850. C k. Sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia przyznanych Mordkowi Sandbank, przeciw Pańkowi Szelewa w sporze prowizoryalnym o naruszeniej posiadania placu l. 108 kosztów sporu w kwocie 5 złr. 16 cnt. a. w., niemniej kosztów komisyjnych i egzekucyj w kwocie 7 złr. 76 ct., 2 złr., 7 złr. 71 ct. a. w., 2 złr. 9 złr. 50 ct, 2 złr., 5 złr. 7½ ct i obecnie w kwocie 3 złr. 80 ct. a. w przyznanych rozpisaną zostaje publiczna przymusowa sprzedaż dziesięciu zagonów pola ornego przez 4 staj się ciągnących do gospodarstwa pod l. 84 pop. 13 w. Dąbrowicy Starostwie Jarosławskiem położonego a własnością Pańka Szelewcy będącego należących przedmiotu tabularnego niestanowiących w trzech terminach, t. j. dnia 20. kwietnia 1871., 25. maja 1871., 22. czerwca 1871. każdą razą o godzinie 10. rano w tutejszym Sądzie odbyć się mających. Jako cena wywołania przyjmuje się cenę szacunkową w kwocie 130 złr. a. w. Wadium w kwocie 13 złr. winien każden chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyj do rąk komisarza sądowego złożyć. O czem się chęć kupna mających z tem zawiadamia, że bliższe warunki sprzedaży i akta opisania i oszacowania w tutejszo sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Sieniawa, dnia 11. stycznia 1871.

(440 1—3) **Edykt.**

Nr. 477/cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Uhnowie zawiadamia się pana Seweryna hr. Uruskiego tym edyktem, że pod dniem 12. lutego 1871. do l. 477 gmina Wulki mazowieckiej podała przeciw niemu, niemniej też przeciw pani Julii Wandzie hrab. Cabogowej i Tomaszowi Chęcińskiemu pozew prowizoryalny o niepokojenie w posiadaniu gruntu pod l. top. od 1096/1639 do 1110 star./1663 now. w Wulce mazowieckiej położonych, w skutek czego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 477 wyznaczono termin do oględzin sądowych i dalszej rozprawy na dzień 4. kwietnia 1871. o godzinie 10. przed południem.

Gdy miejsce pobytu pierwpozwanego wiadomem nie jest, przeto pana adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Goreckiego na tegoż niebezpieczeństwo i koszta kuratorem się mianuje i jemu się doręcza wyżej przytoczoną uchwałę tego Sądu z wezwaniem do pana Seweryna hr. Uruskiego, ażeby o miejscu pobytu swego zawiadomił Sąd tutejszy, lub też porozumiał się z ustanowionym kuratorem, gdyż w razie przeciwnym niepomyślne skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Od c. k. Sądu powiatowego

Uhnów, dnia 14. lutego 1871.

(442 1—3) **Edykt.**

Nr. 117. C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszem spadkobierców nieobjętej masy Józefa Strojnego z Grzybowy, iż przeciw tejże wytoczył Łukasz Strojny z Grzybowy pozew o oddanie kawałka gruntu do gospodarstwa pod Nr. 86 w Grzybowy należącego i że termin do rozprawy ustnej na dzień 8. marca 1871. o godzinie 9. rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców tej masy nie jest tutejszemu Sądowi wiadome, ustanawia się dla masy, o względnie spadkobierców niewiadomych, kuratora p. Ludwika Łapińskiego z Wieliczki z zawezwaniem, aby się na terminie stawili, lub innego obrońcę sobie obrali, inaczej z opóźnienia sami sobie wynikłe skutki przypisywać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 25. stycznia 1871.

(443 1—3) **Edykt.**

Nr. 63268. C. k. lwowski Sąd krajowy niniejszem wiadomo czyni, że Joanna Matuszewska, Katarzyna z Matuszewskich Murczak, Zofia z Matuszewskich Lauda i Anna Matuszewska wnieśli dnia 10. grudnia 1870. do l. 63268 prośbę o uznanie Hipolita Matuszewskiego, który w r. 1831. lub 1832. ze Lwowa do Rosyi wyjechał, za zmarłego w celu wprowadzenia postępowania spadkowego. Wzywa się wszelkich, whichkórzyby o życiu lub śmierci Teofila Matuszewskiego jakową wiadomość mieli, aby o tem tutejszemu c k. Sądowi krajowemu, lub jako ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Nurkowskiemu w przeciągu roku donieśli, Teofila Matuszewskiego zaś, jeśli przy życiu zostaje, zawiadamia się o tem z tem dołożeniem, że jeżeli się w przeciągu jednego roku od trzeciego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie lwowskiej nie zechce jawić, lub Sąd o swojem życiu w inny sposób zawiadomić, tenże Sąd do uznania go za zmarłego bezzwłocznie przystąpi.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1870.

(451 1—3) **Edykt.**

L. 450. C. k. sąd powiatowy w Brzesku w celu zaspokojenia pretensyi Chila Wagschala w kwocie 2225 zł. w. a. z procentem po 6proc. od dnia 16. lipca 1867 bieżącym, tudzież kosztów dawniej w kwotach 5 zł. 60 kr. i 7 zł. 40 kr. w. a., a obecnie w kwocie 6 zł. 51 kr. w. a. przyznanych, w dalszej drodze egzekucyi prawomocnego wyroku sądu polubownego z dnia 16. lipca 1867 zezwala na przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 208 w Brzesku położonej, dawniej Izraela Lindenbergera, obecnie zaś Marjem Lindenbergerowej własnej, która to licytacya w gmachu sądowym w dniach 28: lutego, 28. marca i 25. kwietnia 1871, zawsze o godzinie 9tej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi sądownie wydobyta wartość tej realności w kwocie 5823 zł. w. a, niżej której realność na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każden chęć kupienia mający z jedynym wyjątkiem co do prowadzącego egzekucyę poniżej przytoczonym, jest obowiązanym dziesiątą część ceny szacunkowej, t. j. kwotę 582 zł. jako zakład dopełnienia warunków licytacyjnych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład najwięcej ofiarującego zatrzymanym, reszcie zaś licytującym po odbytej licytacyi zwróconem będzie.

3. Jeżeliby realność ta na powyższych terminach przynajmniej za cenę szacunkową nie została sprzedaną, na ten wypadek do wysłuchania wierzycieli hipotecznych celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi wyznaczony zostanie dzień sądowy w tutejszym sądzie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie w 30tu dniach po doręczeniu sobie uchwały akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmujący, trzecią część ofiarowanej ceny kupna do tutejszo-sądowego depozytu w gotówce złożyć.

W tę trzecią część ceny kupna złożony w gotówce zakład wliczonym, zaś zakład w listach zastawnych lub obligacyach publicznych dany po złożeniu trzeciej części ceny kupna nabywcy zwroconym zostanie.

5. Po uiszczeniu pierwszej trzeciej części ceny kupna w gotówce realność nabywcy na jego koszta w fizyczne posiadanie nawet bez jego dalszego żądania oddaną zostanie.

6. Dalej nabywca obowiązanym będzie w 30 dniach po doręczonej sobie porządku wypłaty wierzycieli na pozostające dwie trzecie części ceny kupna o ile też wystarczą, przekazanych stosownie do tabeli płatniczej zaspokoić, lub inaczej się z temi wierzycielami co do przekazanych im ilości ułożyć i względem tego w tym sądzie się wykazać.

7. Jeżeliby nabywca któremukolwiek warunkowi w oznaczonym terminie zadość nie uczynił, tedy na żądanie, choćby tylko jednego z udział mających relicytacya realności na koszta wiarołomnego nabywcy bez poprzedniego nowego oszacowania i tylko w jednym terminie przedsiąwziętą będzie.

8. Skoro zaś nabywca tym warunkom, tudzież warunkom tabeli płatniczej zadosyć uczyni, wydanym mu będzie dekret własności nabytej realności i tenże jako właściciel tej realności jednakowoż na jego koszta intabulowanym zostanie, wszelkie zaś na tej realności hipotekowane długi i ciężary ekstabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

9. Opłatę od nabycia tej realności c. k. skarbowi należącą się, tudzież koszta intabulacyi własności swojej sam nabywca bez potrącenia od ceny kupna ponosić ma

10. Wyciąg z ksiąg gruntowych i akt szacunkowy chęć kupienia mający w registraturze sądowej, tudzież przy licytacyi przeglądnąć mogą.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 1. lutego 1871.

(430 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2468. Od 1go marca 1871 począwszy, będzie jazda posłańcza między Liszkami a dworcem kolei w w Krakowie zamiast cztery razy w tygodniu codzień obiegać.

Co się niniejszem ogłasza.

C. k. krajowa dyrekcya poczt.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1871.

Kundmachung.

Nr. 2468. Vom 1ten März 1871 werden die wöchentlich viermaligen Botenfahrten zwischen Liszki und Krakau Bahnhof täglich verkehren.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 14. Februar 1871.

(431 2—3) **Edykt.**

L. 6937. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem zawiadamia, że na prośbę Franciszki Duchanowej de praes. 29. grudnia 1870 l. 6937 w sprawie egzekucyjnej przeciw Abrahamowi i Gitli Hausmanowej pto. 67 zł. 50 kr. w. a. połowa sum w stanie biernym realności Nr. 30 w Rzeszowie n. 1. 3. on. w kwocie 700 zł. i 800 zł. zaintabulowanych, na dniu 8. i 22. marca 1871 i 12. kwietnia 1871, przy trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej w tym c. k. sądzie o godzinie 10tej zrana publicznie sprzedawać się będzie.

Złożyć się mające wadyum wynosi 75 zł. w. a.

Dla wierzycieli, którzyby po 1 październiku 1870 prawo zastawu na tych sumach uzyskać mogli, adwokat p. Dr. Reiner z substytucyą p. Dra. Rybickiego kuratorem ustanowiony został.

Wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Rzeszów, dnia 19. stycznia 1871.

(437 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L 484. Celem wydzierzawienia dóbr Załuze, należących do funduszu Przemyskiego seminaryum łać. na sześć po sobie następujących lat, t. j. od 24go marca 1871 aż dotąd 1877 roku, odbędzie się dnia 2. lutego r. b. w c. k. starostwie Cieszanowskiem w godzinach urzędowych publiczna licytacya, przy której do godziny 12. przed południem przyjmowane będą pisemne ostemplowane oferty, które mają być zaopatrzone w 10proc. wadyum i zawierać uwagę, że oferent poddaje się wszystkim znanym mu warunkom licytacyi.

Rubryki dochodów dóbr tych są następujące:

a) 88 morgów 1533 kw. sążni ornych pól — 93 morgów 58 kw sążni łąk — 36 morgów 1300 kw. sążni pastwistk.

Inwentaryalny wysiew obejmuje:

5 korcy 10 garncy pszenicy — 29 korcy żyta — 11 korcy 16 garncy jęczmienia — 36 korcy hreczki — 38 korcy owsa — 16 garncy grochu — 12 garncy konopi.

b) Dochód z propinacyi. — Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę z dzierzawy ostatnich sześć lat 1711 zł. w. a. mówię! Jeden tysiąc siedemset jedynaście zł. w. a. rocznie. Przypadający podatek gruntowy i domowy z czynszu dzierzawy opłaconym będzie.

Chęć wydzierzawienia mający zaopatrzeni w 10% wadyum mają w wyż oznaczonym terminie o godzinie 8mej zrana w c. k. starostwie zgłosić się.

Cieszanów, dnia 18. lutego 1871.

(438 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 9201. W roku bieżącym zbudowanym będzie na drodze krajowej z Krościenka do Szczawnicy prowadzącej na rzece Dunajcu pod Szczawnicą most o dwóch przęsłach kratowy systemu Howego z murowanemi przyczołkami, filarem i otworem dwudziestosążniowym dla każdego z dwóch przęseł.

Zyczący sobie ubiegać się o pomienione powyżej przedsiębiorstwo mogą zgłaszać się dla rozpoznania planów kosztorysów i warunków wykonania robót.

1. Do bióra oddziału technicznego Wydziału krajowego we Lwowie do dnia 28. b. m.

2. Do bióra inżyniera okręgowego w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej w domu Wgo. Kremera do dn. 27go b. m.

3. Do bióra inżyniera okręgowego w Nowym Sączu również do dnia 27. b. m.

Opieczętowane oferty winny być nadesłane lub osobiście złożone w Wydziale krajowym we Lwowie najpóźniej do dnia 4go marca w południe, w którymto czasie nastąpi otwarcie ofert. Ogólny koszt wykonać się mających robót wynosi 27493 zł. 69 kr. Do ofert dołączone być winno wadyum w sumie 1350 zł. w gotówce, lub papierach publicznych wedle ich kursu. Wadyum to po zatwierdzeniu uznanej za najkorzystniejszą oferty dla utrzymującego się przedsiębiorcy zostanie zatrzymane jako kaucya aż do ukończenia robót, innym bezzwłocznie zwrócone.

Oferty nadchodzące po wymienionym powyżej terminie uwzględnione nie będą.

Z rady Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 14. lutego 1871.

(379 3—3) **Edykt.**

L. 4776. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, iż w wykonaniu odezwy z d. 15. maja 1870 l. 5815 odbędzie się w budynku sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności hipotekarnej w miejscu pod Nr. 216¾ położonej, Magdalenie Rath i Jakóbowi Rath własnej, w celu ściągnienia należności p. Gustawa Müllera w ilości 237 zł. z przyn. na dniu 2go marca 1871 o 10tej godzinie rano, na którą się chęć kupienia mających zaprasza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 15. września 1870.

(404 3—3) **Edykt.**

Nr. 519. C. k. Sąd powiatowy w Sokalu podaje do publicznej wiadomości, że przez c. k. Starostwo powiatowe Sokalskie jako w politycznym depozycie zaległe, ze sprzedaży rzeczy niewiadomych właścicieli przez były magistrat Sokalski uskutecznionej pochodzące, a c. k. Sądowi powiatowemu w Sokalu nadesłane kwoty 10 złr. 88 ct. w srebrze. 26 ct. w monecie zdawkowej, tudzież 39 złr. 12 ct. w. a. w gotówce i 30 złr. 20 ct. w. a. w papierach, na dniu dzisiejszym do składu sądowego w c. k. Urzędzie podatkowym w Sokalu złożone zostały.

Wzywa się przeto każdego, ktoby do tych kwot prawo własności zgłosić chciał, aby to w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni uskutecznił, gdyż inaczej kwoty te na rzecz wysokiego Aeraryum za zapadłe uznane zostaną.

C. k sąd powiatowy

Sokal, dnia 1. lutego 1871.

(405 3—3) **Edict.**

Nr. 1297. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Fr. Anna Maciowska mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider dieselbe die Eheleute Aron David zw. N. Seckler und Rebeka Seckler wegen Löschung der im Lastenstande der dem Aron David zw. N Seckler und Rebeka Seckler gehörigen $^{7}/_{24}$ Theilen des Drittels der Realität Nr. 67 Stadt zu Gunsten der Anna Maciowska wie dom. 31. pag. 52. n. 14. on. intabulirten Hälfte des Betrages pr. 40 fl. C. M. s. N. G. am 9. Jänner 1871 z. Z 1297 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 13. März 1871 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Anna Maciowska unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advokaten Dr. Dzidowski mit Substituirung des Landes-Advokaten Dr. Semilski als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumässen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 14. Jänner 1871.

(416 3—3) **Edykt.**

L. 10581. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Jana Dziwulskiego, lub w razie jego śmierci spadkobierców tegoż z nazwiska i pobytu nieznanych, że pan Tadeusz Wiktor przeciw niemu lub spadkobiercom jego pozew de praes. 3. listopada 1870 l. 10581 o uznanie, iż procenta od sum 240 duk i 5100 złr. m. k. do dn. 1. listop. 1867 rachowane nie należą się i w ilości 756 zł. 79 kr. w. a. z depozytu wydane być mają, wniósł, w skutek czego do ustnego postępowania termin na dzień 7. marca 1871 o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został

Ponieważ pobyt pozwanego lub w razie jego śmierci nazwisko i pobyt spadkobierców jego nie jest wiadomym, przeto ustanowił tutejszy sąd na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego dla zastępstwa tegoż kuratorem tutejszego adwokata krajowego Dra. p. Łużeckiego z zastępstwem tutejszego adwokata p. Dra. Skałkowskiego z którym wytoczony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, ażeby na przeznaczonym terminie albo sam osobiście stanął, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił lub innego obrońcę sobie obrał i tutejszemu sądowi o tem doniósł, ogólnie do bronienia się prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opieszałości wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Przemyśl, dnia 7. grudnia 1870.

(417 3—3) **Edykt.**

L 1379. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Tadeusza Zabielskiego, a w razie jego śmierci tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż p. Jan Robert dw. im. Torosiewicz przeciw nim wniósł na dniu 28. stycznia 1871 do l. 1379 w tutejszym sądzie pozew o ekstabulacyę praw, jak Dom. 3. pag. 223. n. 3. i 4. haer. w stanie czynnym zaś jak Dom. 3. pag. 223. n. 15. on. w stanie biernym dóbr Kujdańce na rzecz pozwanego p. Tadeusza Zabielskiego zahipotekowanych, który uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 1379 do ustnej rozprawy na dzień 18. kwietnia 1871 o godzinie 9. rano zadekretowanym został.

Gdy jednak pozwani z życia i miejsa pobytu są niewiadomi, przeto ustanowionym został dlań kurator w osobie p. adwokata Dra. Eminowicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Tutaka.

Jest tedy rzeczą pozwanych wcześnie przed powyższym terminem ustanowionemu kuratorowi udzielić swą informacyę lub sobie innego obrońcę wybrać i tutejszy sąd o tem uwiadowić, gdyż inaczej złe skutki ztąd wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, dnia 4. lutego 1871.

(400 3—3) **Konkurs.**

L. 19329. Celem obsadz nia posady poczmistrza w Grabiu za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200 zł

Dotacya 180 zł., ryczałt kancelaryjny 36 zł. i za utrzymanie poczty posłańczej 3 razy w tygodniu do Orl ka i napowrót ryczałt 120 zł. rocznie.

Podania wniesione być mają do dyrekcyi pocztowej we Lwowie do 5. marca 1871.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 12 lutego 1871.

Concurs.

Nr. 19329. Postmeistersstelle in Grab gegen Dienstvertrag und Caution im Betrage von 200 fl

Bestallung 180 fl., Kanzleipauschale 36 fl. jährlich und die Jahresbotenpauschale von 120 fl. für die Unterhaltung der dreimal wöchentlichen Fußbotenpost nach Orlik.

Gesuche bis 5. März 1871 bei der k. k. galiz. Postdirection in Lemberg.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 12. Februar 1871.

(401 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 17939. Od 1. marca 1871. będą jazdy posłańcze Wadowice, Kalwarya, aż do Izdebnika powiększone i stosownie do obwieszczenia z dnia 13. września 1870. l. 14222 w następującym porządku obiegać:

Codzień:

Z Izdebnika o godzinie 8 min. — rano.
Do Wadowic „ 10 „ 30 „

Łączy się z kariolką do Oświęcima.

Codzień:

Z Wadowic o godzinie 3 min. 30 popołudniu.
Do Izdebnika „ 6 „ —

Odchodzi 30 minut po przybyciu kariolki z Oświęcima.

Równocześnie będzie poczta piesza Lanckron-Izdebnik na rutę Lanckron-Kalwarya przeniesioną i w następującym porządku obiegać:

Codziennie:

Z Lanckronu o godzinie 5 wieczór.
Do Kalwaryi „ 6 „

Codzień:

Z Kalwaryi o godzinie 6 rano.
Do Lanckrony „ 8 „

Co się niniejszem ogłasza.

C. k. kraj. Dyrekcya poczty.

Lwów, dnia 4. lutego 1871.

Kundmachung.

Nr. 17939. Vom 1. März l. J. angefangen werden die Botenfahrten Wadowice, Kalwarya bis Izdebnik ausgedehnt, und unter den in der Kundmachung vom 13. September 1870 Z. 14222 verlautbarten Modalitäten in nachstehender Ordnung verkehren:

Täglich:

Von Izdebnik um 8 Uhr — Min. Früh.
In Wadowice „ 10 „ 30 „ „

Influirt zu den Kariolposten nach Oświęcim.

Täglich:

Von Wadowice um 3 Uhr 30 Min. Nachmittags.
In Izdebnik „ 6 „ — „

Geht ab 30 Minute nach Ankunft der Kariolpost aus Oświęcim.

Gleichzeitig wird auch die Fußbotenpost Lanckron-Izdebnik auf die Route Lanckron-Kalwarya umgelegt und wird wie bis nun

von Lanckron täglich um 5 Uhr Abends abgehen,
in Kalwarya „ „ 6 „ „ eintreffen.
Von Kalwarya täglich um 6 Uhr Früh abgehen,
in Lanckron „ „ 8 „ „ eintreffen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. K galiz. Postdirection.

Lemberg am 4. Februar 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.